

روایتی از غربت یک قبرستان / طنین مرثیه‌های مادر چهار شهید در بقیع

مدینه هنوز صدای گریه‌ها و مرثیه‌های ام البنین، مادر وفادارترین برادر دنیا، در بقیع را به یاد دارد، آن زمان که چهار صورت قبر برای پسرانش ساخت و به همه می‌گفت که دیگر ام البنین صدایش نکنند.

به مناسبت وفات حضرت ام البنین؛

روایتی از غربت یک قبرستان / طنین مرثیه‌های مادر چهار شهید در بقیع

مدینه هنوز صدای گریه‌ها و مرثیه‌های ام البنین، مادر وفادارترین برادر دنیا، در بقیع را به یاد دارد، آن زمان که چهار صورت قبر برای پسرانش ساخت و به همه می‌گفت که دیگر ام البنین صدایش نکنند.

به گزارش خبرنگار مهر از قم، درب‌های غربیستان بقیع را هر روز صبح به روی زائران عاشق می‌کشایند، از باب البقیع که با پیامبر(ص) خداحافظی می‌کنی، چشمت به تماشای بقیع، این پاره تن شیعه باز می‌شود، قدم‌هایت را تندتر می‌کنی تا نکند ماموران شهر، درب‌ها را دوباره ببندند.

اگر برای اولین بار باشد که بخواهی در این قبرستان فاتحه بخوانی، اضطراب و دلهره آرامت نمی‌گذارند، از سرآشویی ملایمی عبور می‌کنی، از اینجا به بعد دیگر زنان نمی‌توانند به تماشای غربت بقیع بنشینند، می‌روند تا پشت همان پنجره‌های معروفی که ظاهرش غم را به همراه دارند، دست‌هایشان را دخیل کنند و باران ببارند برای امامان معصومی که در اینجا آرام گرفته‌اند.

از درب ورودی بقیع که وارد می‌شوی، نگاهت به همان شبکه‌های پنجره چند ضلعی معروف می‌افتد و صف شیعیان را پشت آن می‌بینی، نگاهت مدام به دنبال آن چهار قبر بی‌شمع و چراغ بقیع می‌دود، اشک‌ها که سوی چشمانت را تار کنند، از بغل دستی‌ات با صدایی آرام نشان از آن مظاهر غربت می‌گیری.

حالا بغض است که دیگر امانت را می‌برد، حلقه‌های اشکت سرازیر می‌شود، بی‌اختیار همه آن روضه‌هایی که عمری در هیئت محله‌تان و با بچه‌ها خوانده بودی را به یاد می‌آوری، فاطمیه را مجسم می‌کنی و روضه‌های حسن(ع) را در کوچه بنی هاشم.

اینجا در بقیع همیشه خدا بوی فاطمیه می‌دهد، بوی روضه‌های مادر، بوی بانویی بی‌نشان، بوی دلتنگی‌های علی(ع).

زائری آرام می‌گوید آن قبر اولی از سمت راست، قبر امام مجتبی(ع) است، قبر بعدی مزار امام زین العابدین(ع) و بعد آن هم امام باقر(ع) و امام صادق(ع) است.

بقیع هم بوی کربلا می‌دهد، اینجا دو یادگار از دشت پر بلا آرامیده‌اند که خاطرات تلخ روز دهم و مصیبت‌های سیدالشهدا(ع) را به چشم خود دیدند.

اینجا باید اشک به آدمی مهلت دهد و دل تاب شنیدن داشته باشد، آخر این خاک بقیع گنجینه فریادهایی است که به قول شهید آوینی قرن‌ها است که ارباب جور، آن را در سینه ما محبوس کرده است.

داستان بقیع، حکایت غربت است، غربت علی(ع) و فاطمه(س)، غربت اسلام، راستی اینجا و در کنار رسول الله نامی از مولایمان علی(ع) نیست، همان ابر مرد خلقت، همان که محو خدا بود و ذوب در نبوت، همان که در جنگ‌ها یک تنه تیرها را به جان می‌خرد، همو که خانه‌اش تنها خانه‌ای بود که رو به مسجدالنبی باز می‌شد، همو که برای نجات جان رسول خدا، زیر تیغ شمشیر جاهلان در بسترش خوابید، هم او که حضرت آفتاب دستش را به دستور خدا در غدیر بلند کرد.... حالا یادآوری این خاطرات، شبیه جراحی می‌ماند که با مرهم اشک هم التیام نمی‌یابد.

بقیع! حالا تو لب به سخن گشا، با عاشقانت حرف بزن، با درد آشنایان نجوا کن، رازهای سر به مهرت را فریاد بکش. بگو که مزار عاشقان و کلید داران بهشت را به سینه داری، بگو که راز دار دختر آفتابی، بگو گریه‌های شبانه علی(ع) آنگاه که مردم شهر جواب سلامش را پاسخ نمی‌دادند را شاهد بودی!

ای تربت مطهر، ای بقیع مظلوم! عاشقان، قبله گم شده شیعه و مزار آن بانوی بی‌نشان را در تو جستجو می‌کنند، برای درد غربتشان مرهم باش و التیام بده زخم کهنه‌شان را.

قطعه‌ای دیگر از بقیع، مزار مادر سقای لب تشنگان کربلا است، هم او که اسمش فاطمه و از قبیله بنی کلابیه بود.

ارادت این بانو، به خاندان پیامبر(ص) و فرزندان فاطمه زهرا(س) آنقدر بود که وقتی اولین پسرش که بعدها قمر بنی هاشم لقب گرفت به دنیا آمد، او را دور سر فرزندان فاطمه(س) گرداند و به او یاد داد تا هیچ‌گاه حسن(ع) و حسین(ع) را بردار نخواند، چرا که مادر آنها دختر رسول مهربانی است ولی مادر آنها کنیز زهرا(س) است.

او به راستی که مادر ادب بود و شرافت را به بند کشیده بود، وقتی که به فرزندان در صحرای تفتیده کربلا یاد داد لحظه‌ای به پسر فاطمه(س) پشت نکنند و عثمان و عبدالله و جعفر و عباس را فدای کودکان بی‌پناه سیدالشهدا(ع) کرد.

کرامت این بانو را می‌توان در آیینة عباس دید، وقتی که دست رد به امان نامه هم قبیله‌هایش زد و فریاد کشید، مگر می‌شود پسر ام البنین امان داشته باشد و پسر فاطمه زهرا(س) زیر تیغ بماند؟

ام البنین روز عاشورا برابر فاطمه(س) سربلند و روسفید شد، پسرانش مردانگی به خرج دادند و تا زنده بودند نگذاشتند سپاهیان شیطان به خیمه‌های حسین(ع) نزدیک شوند.

مدینه هنوز صدای گریه‌ها و مرثیه‌های ام البنین در بقیع را به یاد دارد، وقتی که چهار صورت قبر برای پسرانش ساخت و به همه

می‌گفت که دیگر ام البنین صدایش نکنند.

این روزهای شرطه‌های قبرستان بقیع از سلام شیعیان به مزار این بانو هم هراس دارند، نمی‌گذارند نزدیک قبر حضرت‌ام البنین شویم و از چند متری مزار، زائران را به سمت دیگری هدایت می‌کنند.

اینجا کبوتران فقط می‌توانند عاشقانه و آزادانه به هر کجا که بخواهند شتاب بگیرند و پرواز کنند، فقط آنها می‌توانند گل بوسه‌های ارادت بر مزارهای مطهر و بی‌نشان بقیع بکارند.

اینجا مادر مولایمان علی(ع) نیز مدفون است فاطمه بنت اسد را می‌گویم، همانکه کعبه به احترام پسرش شکافته شد، دختران و عمه‌ها و عموهای پیغمبر نیز سر بر همین خاک دارند و شهدای احد نیز در اینجا آرام گرفته‌اند.

حالا حرف آخرمان را از زبان سید شهیدان اهل قلم تکرار می‌کنیم که ای بقیع، ای تربیت مطهر، کاش ما به جای خاک تو بودیم و هنگامی که آن یار غایب از نظر به زیارت قبور می‌آمد، بر پای او بوسه می‌زدیم. ای بقیع، ای تربیت مطهر، ای کاش ما نیز چون تو، می‌توانستیم که با آن محبوب، وقتی که [#171&](#) می‌خواند، هم نوا شویم، و براستی که "امن یجیب" حکایت دل پرغصه اوست، گوش کن.

یکی از دانشجویان در خصوص زیارت قبور ائمه بقیع در گفتگو با خبرنگار مهر، اظهار داشت: من بار اولی نیست که به مدینه منوره و به زیارت حرم نبوی و قبرستان بقیع مشرف شدم، اما این بار که برای زیارت به بقیع رفتم شاهد سخت گیری‌های بیشتر ماموران سعودی بودم.

مسعود شاهینی عنوان کرد: در سالهای گذشته به زائران اجازه می‌دادند تا نزدیک قبور ائمه بقیع بیایند و زیارت کنند، اما امروز شاهدیم که این فاصله‌ها بیشتر شده و زائران از فاصله دورتری باید عرض ارادت کنند.

دانشجوی ارشد مدیریت جهانگردی ادامه داد: غربت و مظلومیت از در و دیوار این قبرستان می‌بارد و امیدواریم روزی فرا رسد که شیعیان بتوانند برای ائمه بقیع مزار و گنبد بسازند و آزادانه عشق و علاقه خود را نسبت به آن ذوات مقدس نشان دهند.

شاهینی همچنین گفت: کاروان دانشجویان عمره گذار دانشگاهیان که در مدینه منوره به سر می‌برند به صورت دسته جمعی برای زیارت به این قبرستان مشرف شدند و روحانی کاروان نیز مزار شخصیت‌هایی که در این قبرستان مدفون هستند را برای دانشجویان توضیح دادند و دانشجویان با تاریخ بقیع شریف آشنا شدند.